

י"ח:

עין משפט
נר מצוה

יד א ב מ"י פ"ו מהל'
 נלחם הל' ו טו"ע י"ד
 ק"י רל"ה טק"ד:
 ב"ו ג מ"י פ"ט מהל' שנים
 הל' ו טמ"ג עש"ן פ"ב
 טו"ע י"ח פ"י קנה טק"ד:
 ב"ו ד ד' מהל' פט"ו מהל'
 עומת מ"ה הלכ"ה א:
 י"ו ז ח ט י מ"י שם הלכ"ה
 י"ג

רבינו גרשום

[illegible]

תם בשופכן. וא"ת בשלמא אי ממי הוה תנא ליה גמי הוה אי ממי הוה שופכן מאי קמי' דהא תנא אמר לעיל דלא מני חול י"ל דהא אי ממי הוה גמיס כלס כרגע: **ויובתא** דרבה קר בר חנה. ולא מלי לשנוי דר' חנה רבה בר רב חנה כזונומא דהוה ליה לעפורי כדריא ועוד איש מקרב ש"מ אינו מפליג: **מ"ב** ר' חובי ריקא אינו טעם. הן שמעתיא מימי הכא דפריך לקמן (ס) ורישיו מיון דקשה לנחול שקיל להו:

[illegible]

גיפוק זײַה. (ג) אפי' אס יבטלן
דאזיגן מוילד מוסות דמקדל

מזה ומימה אם יבטל ליה מל
יבזה בעלה וזית שביכר בורעם טר
קד נב: כל הכלים יורדין לרי ט
ומה האולנין מוכה בפרק קמל ד
מל לשני מוכה שאלו כי ככלה ו
פירות. פי"ר כגון שמן ולא
משקא אלא דוקא מוהל היול
קמל: דלמחרין חל שמע מפרסין
פי"ג ע"י שם תקול כל חזאי: דר"א
ק"י יבולין לעמוד בפני עמון דר"א
יבולין לעמוד בפני עמון אלא אומר
לעם ופס"מ"ג קורבי המה שביט
יור ופס"ח לאו טמא וכן חזית של
הדין שפאטי יבולין לעמוד בפני
מיות תהל ר"י דמפרש אפילו במפרס
על פי שאיט מקבל טומאה ור"ב
לגיני במסכת אהלות (כפ"מ"ה) ור"ב
נעשה

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

לדריין קא משפּרטי. ומחלדיין ממתח לבתול ומקלקלים יסודי:
המכריז אה הגפן. גפן יחיד שצין בורעים¹ שאלס משום עירוב
לדין כרס בפחות ממשם גפנים שמים כנגד שמים ואחת יואל זכ
אלא שלא ינק הורע מן הגפנים: **מכריז**. כמו ויבקר הגמלים
(בראשית יד.) יפא ויזכר גפן

והא ¹⁶תנן *המכריך על גבה עפר שלשה עליה ותני עלה אבל ואילך אמר רבי חנא מוחלדין ¹⁷את הקרקע ואת מי רגלים מן אמר רבה בר בר חננין מים בצד כותלה כרתה לאחא משתן

ימוקים מחמת המים: **וכמה טעם**.
סמך שמעטעט אל הקרקע סמך
ליסוד הכותל: **ובלונמא**. אל כותל
זו בניו כסלע דליכע למחש
(¹⁰) בטישטעט קרקע: **מוסר**. סמך
מחש ואסיפא קאי כותל אנשים:
רקיע. סופגנין חרנה דקה ורכה:
אינו ממעט כחלון. שרין בית לבית
יש בו פותח טעם וזמנו מונח לבית
מהן וטומאה נוקעת לגד שני אין
רקיע (¹¹) ממעט שערין מלהויל
טומאה דכיון דראוי לאכילה אל
מגביל להם דנורא כמחיל: **אלל**
רקיע דמחיל. סמך שטוב דק
ולחלו הכותל מרעבו נמאס: **שנילוס**
כמי פירוס. שארין משריין ואין
זאיל מקבל טומאה בלא הכשר משקע
הקרוי שפחה כגון מים וין ומלך:
הוא **שנילוס** וזו **שנילוס** וזו **שנילוס**

וְחִסּוֹת מֶלֶךְ גְּרוּגוֹת. תְּחִלָּה יִבְשֶׁה
 וְיִטְוֶה שָׁלֹשׁ הַכּוֹסִיּוֹת: כֹּל שֶׁיִּטְוֶה
 יִשְׁלֹט. הַקּוֹפֶה וְחִסּוֹת: יִבְשֶׁה
 הַמֶּלֶךְ וְהַגְּרוּגוֹת יִשְׁלֹט עַל עַמּוּד
 עֲלֵמָה מוֹלְדִין כִּפְנֵי הַטּוֹמָה: וְאֵם
 לֹא חוֹלֵץ. שֶׁהַחֵמָה וְהַקּוֹפֶה
 אֵין חוֹלֵץ לְפִי שֶׁן מַקְבְּלִין טוֹמָה:
 סִרְיָ. נִקְרָא: וְאֵם חוֹי לְעִטְיָ.
 וְלֹא מִכְּטֵל לֵיה: דְּאִיִּים בִּישׁ קוֹי.
 (א) וְכֵן הִיוּ רִמּוֹסִין בְּרַגְלֵיִן בְּטִישׁ:
 אֶל מוֹ. לְחִלְתֵּי כִּלְוֵה חוֹי מִיִּבְחָה
 דְּשִׁמְלָל דְּלִחְמָה מִיִּדֵּי דְחִוִּי יִשְׁלֹט
 מִשֶּׁשׁ לְאַחַר זִמָּן אֵין מִמַּעַט בְּחֵלֶן:
 בְּשִׁפְסִרְיָ. הַמַּעֲרִי: אִי טוֹמֵם
 לְכַ. לְכַ הֵּיט שֶׁאֵין הַמֶּלֶךְ בְּחִסּוֹת:
 שֶׁאֵין

בפרק העור והכרובע (חולין דף קטז וסז) דלמך ריפת שאור שימדה על טומאה ו"ל דהסח מיירי כגון דעבד דזבן שינוי מעשה דהא אחרי' הא אלא ע"י שינוי מעשה וה"ה בחולבין דנעבין שינוי מעשה דאפילו דאית ליה די נעבין עשו שינוי מעשה: **שנילושה** בפי פירות. פחות מכליה אכלין דבדי (ה) (ק) שאמר שמעמיט אס' הטפח: בפרק קמא דשבת (דף ה:) ובריש פרק חצית (שם קמז.) דשמן חשיב ומה אחי חיוץ לבהמיו ע"י פירוק דדמוכה בפרק דמחל' דשבת כגלגל שרי ומשני בחינא' סריא ו"ל דהנא מיירי שהיא מוסרס כל כך דעסם מאד דקפוי ליעול חצית וקופס' והלכי שינוי עשו ברזוגות ורובא להוסיף מנאן דאפילו סופו ליעול חוץ מיקי' ליה אחרי' דריך חוץ בעין שיוכל לעמוד בפני עצמו דקתי לעיל מהך משנה במסכת הובבא: וסדקא דהלל ואמרו במתפחה אס' יכולה דלת לעמוד בפני עצמה אין חולון משמע דהלל חד טעמא הוא והיינו טעמא דקמייתא עראי כד הוציא עומד על ידי דבר שאינו מקבל טומאה ומיניו בפריוס ממעמא דלא חשיב אהל' לחוץ בפני הטומאה כיון שעמד על ידי כלי וקאמר דטובא כיון שהתפחה אית מקבל טומאה ואילו לנשמייו כל'ס אפילו כל כך גלל'ס כל אבניו אס' אדמה דלרבי אליעזר כלא אלא כשהוא נחוץ על גבי אבניו:

בית

מסורת הש"ס

(א) כללים פ"ו מ"א, (ב) [ס'
רבי חננאל יונתן כח הקרקע
כחולדה שדרה בעיקר הכתם,
ערך פרק חלד א"ל, (ג) רש"ל
מ"א, (ד) [מוספתה פ"א,
(ה) אהליו פ"ו מ"ב ע"ט,
(ו) ג"א שאנא, (ז) [ומשמח
ג"ל וע"י רש"י, (ח) נראה
ל"ג אהל, הכה נתן ופסח
שכונן קרמי, אהל התקן
טומאת אהל אות מג.

תורה אור השלם

וְהָגִי מִבֵּיא אֵלֶיךָ רָעָה
וּבְעֵרְתִי אַחֲרֶיךָ וְהִכֹּתִי
לְאַתָּאב מִשְׁחָן בְּקִיד
וְעֵצוֹר וְעֻזָּב בִּישְׂרָאֵל:
מִלִּבְיָם אַ בָּא בָּא

הגהות הב"ח

[illegible]

לעז רש"י

פרובני"ר [פרוביני"ר].
להכריז גסן.

רבינו גרשום (המסך)

משי"ה אין ממעט: אבל
רמק דממאט שמלוכלך
מכאן ומכאן ודק הוא
אינו יכול לקלופה אימא
מבטיל יול ולמעט קמיל
דל: ותפוק ליה דרמק
אינו ממעט משום דהוה
ליה דבר המקבל טומאה
משום גירולו
במים והוי מוכשר מחמת
מים וכל דבר המקבל
טומאה אינו חוצץ בפני
הטומאה לסתום בו חלון
הוא

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones